

חבר הבורסה

איים על שותפו

בחיפית יחסי

עם קטינה

שמרטי

ובמסירת סרט

פורנוגרפי עליו

לידי המישטרה

חדשים אחרים. הקטינה גם התכתבה איתו ומיכתביה אליו היו מרובי פרטים. שטרם לא ידע כי אותה קטינה עצמה קיימה גם יחסי מין עם שותפיה. ליסטר עצמו קיים יחסים עם הנערה, והיא סיפרה לו על כל פגישותיה עם שותפו. היא גילתה פרטים אינטימיים וגם השוותה את שני המאהבים. אתך זה לגמרי אחרת מאשר עם שמואל, היא לחשה באוזנו. בשלב מסוים אף מסרה הקטינה את צורר מיכתבי האהבה שלה עם שטרם לליסטר, והוא עשה בהם שימוש. הוא איים על שטרם כי פירסום הפרשה יהרוס את חיי המישטרה שלו, ויפגע בשמו הטוב כיהלומן. הדרך למנוע פירסום כזה ותוצאות כאלה היתה עליידי תשלום סכום ענק לסחטן. שטרם היה נפחד מאוד. האפשרות של פירסום הפרשה גרמה לו להיכנע מייד לסחיטה. הוא אמר כי ישלם לליסטר את הסכום שדרש. אחרי התשכנות ארוכה ואחרי צ'קים שחזרו נתן שטרם לליסטר "צעטלע", פתק התחייבות בכתב יד, הנחשב בין חברי הבורסה לכסף עובר לסוחר. כאשר, משום מה, לא שולם גם הפתק, הגדיל ליסטר את הסחיטה. הוא סיפר לחברו לשעבר כי בידיו נמצא גם פרט פורנוגרפי שצולם על מעלליו של שטרם. הסרט הוא בן חמש שעות 17 דקות, ציין הסחטן, ומה שראים בו עולה על סטלאג". הוא אמר כי אם לא יקבל את כספו יפנה עם כל הראיות האלה למישטרה.

סרט פורנוגרפי, יהלומים, קטינות ושוטרים מושחתים היו חלק מתחבולת הסחיטה שהפעיל אשר ליסטר. הגבר שחזר-השיער ובעל התאווה החיים הוא יהלומן מכובד מכפר-שמריהו. עד 1977 היה שותף בעסקי זהב ויהלומים עם ידידו הטוב, שמואל שטרם.

לשני החברים היה מיפעל לליטוש יהלומים ושניהם היו חברי הבורסה. באותה שנה הסתכסכו, והחליטו לפרק את השותפות. בתחילה הוגשו תביעות מישפטיות, אך לבסוף החליטו שני הצדדים לפנות לבוררות, כדי שהבוררים יקבעו את הסכום שעל שטרם לשלם לשותפו עבור חלקו בכנסים.

מסריח

ובלתי-חוקי ליסטר היה כל כך בטוח בעצמו, בכוחו ובמעמדו, עד שאמנם מימש את איומו זה. הוא קבע פגישה עם סנ"צ אברהם חמו, הראה לו את מיכתביה של הקטינה, וביקש כי המישטרה תפתח בהליכים פליליים נגד ליסטר על

סקהם

בעילת קטינה. חמו לא נפל במלכודת זו. הוא חשד מייד כי ליסטר מנסה לנצל את המישטרה למטרות פרטיות בלתי-חוקיות שלו. חמו עיין במיכתבים ואמר לליסטר כי את התלונה הווי יכולה להגיש רק הקטינה עצמה או הוריה, וכי לשם כך עליהם לבוא באופן אישי למישטרה. גם כישלון זה לא הרתיע את

ב-1978, כאשר עמדה הבוררות להסתיים, הגיעו השניים באופן מפתיע להסכם בלי עזרת הבוררים. שטרם התחייב לשלם לליסטר סכום של 100 אלף רולר בשישה תשלומים, השניים היו מרוצים מההסכם ולחצו יריים. למרות שהבוררים הודיעו להם מייד כי הם לא היו פוסקים לליסטר יותר מ-40 אלף רולר עבור חלקו, היה זה דווקא ליסטר שהתחרט ראשון על העסקה. הוא רצה עוד כסף.

מכיוון שליסטר ידע כי אין לו כל דרך חוקית לאלץ את שותפו לשעבר להגדיל את סכום הכסף שישלם לו, החליט לנקוט בשיטות לחץ וסחיטה. ליסטר ידע על יחסיו של שותפו עם קטינה מסויימת. על כן פנה לשטרם ואמר לו כי אם לא ישלם לו מיליון לירות נוספות, ימכור להעולם הזה את סיפורי האהבים שלו עם הקטינה. הוא גם התרברב כי בעסקה זו הוא עומד רק להרוויח, שכן אם לא ישלם לו ליסטר דמי-שתיקה, יקבל מהעולם הזה סכום של 300 אלף לירות עבור הסיפור העסיסי.

שני מאהבים

שני טרוב נלחץ לפינה. הוא אמנם קיים יחסים עם קטינה שהכיר בביתו של ליסטר. קטינה זו עברה שם כנייבי-ליסטר לילדי של ליסטר, ושם פגש אותה השותף. היא מצאה חן בעיניו, ולמרות שהיה נשוי ומבוגר ממנה בהרבה שנים מסר לה את מיספר הטלפון שלו והיא התקשרה אליו. הם הפכו לנאהבים וקיימו יחסים במשך

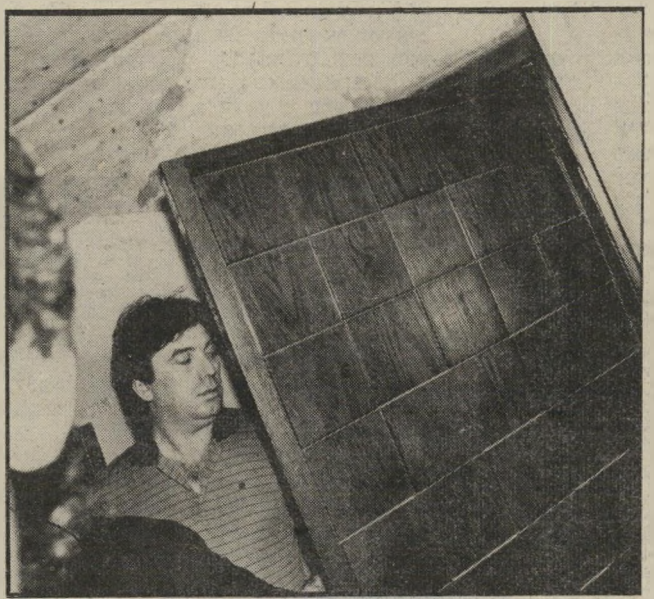
ויהלומים

נשוא התלונה, וגם ביררו כי השוטר פרחי אינו עובד במחלק הנוער, וכי ביקורו אצל שטרם היה טובה פרטית.

פחד ממצלמות

התרגילים האלה שברו את גבו של שטרם. אשתו כבר ממילא ידעה על כל הסיפור, והוא החליט להתלונן במישטרה. ב-1979 הגישה התובעת רבורה ברלינר כתבי-אישום נגד ליסטר על סחיטה באיומים, ונגד השוטר פרחי על הפרת אמונים. המישפט נמשך בעצלתיים. פעם ביקש הנאשם רחיה מכיוון שנשען לארצות-הברית, ואחר-כך החלו שביתת בתי-המשפט. השבוע הסתיים סוף-סוף הדיון בתיק זה. השופט דויד ולך מצא את ליסטר אשם בסחיטת איומים, השופט גינה במילים קשות את נסיונותיו של ליסטר להשתמש במישטרה לצרכיו הפרטיים. אינו רוצה להיות אזרח במדינה שבו שוטרים מסדרים עניינים פרטיים של אזרחים, הוא ציין. הוא גם קבע כי אפילו עשה זאת פרחי בתמימות (המשפט בעמוד 64)

ליסטר. הוא היה נחוש בדעתו להפחיד את שותפו לשעבר בעזרת המישטרה ויהיה מה. הוא פנה לחבר אישי שלו, שהיה באותה תקופה שוטר, וביקש את עזרתו באופן פרטי. ליסטר נתן לאותו שוטר במתנה שרשרת זהב. השוטר פנה לחברו, השוטר ניסים פרחי, מהחירה המרכזית. הוא ביקש ממנו לעשות לו טובה וללכת לשוחח עם שטרם על הקטינה. פרחי, שלא הכיר אפילו את ליסטר, מילא את בקשת ידידו השוטר, למרות שכאשר שמע את הסיפור לראשונה אמר כי "זה נשמע מסריח ובלתי חוקי". פרחי, לבוש בגדים אורחיים, הציג את עצמו לפני שטרם כשוטר ממחלק הנוער. הוא אמר לו כי התקבלה במרדף תלונה מצד קטינה, אשר אמנם לא חתמה עליה, אבל אם אפילו עשרה אחוזי ממה שנאמר בה הוא נכון, עלול שטרם להסתבך בעניין חמור ביותר, שאפשר לשבת בגללו חמש שנים. שטרם כבר חשד באותו זמן כי ליסטר מנסה לסכך אותו בצרות עם המישטרה, ולכן שכר חוקרים פרטיים שיעקבו אחרי יריבו ויבררו את מהלכיו. החוקרים צילמו את ליסטר כשהוא מתנשק עם הקטינה, שהיתה

בריחה מצילום הנאשם אשר ליסטר מבחין בצלמת העולם הזה ומנסה לחמוק בחזרה לאולם, מייד לאחר שהורשע. למעלה: ליסטר יוצא מהדלת כאשר קרובת מישטרה מזהירה אותו מפני הצלמים, וחבריו מגוננים עליו מפני המצלמה.